

המערכת

כלל ישראל כבר הגיע להכרה אשר "אין שערים אחרים" ואין גאולה אחרת בדרך הטבע. אך "הם הכירוהו תחילה" ומראה באצבעו ואומר זה – "וזוה שער השמים"! מכאן תבוא הישועה, מכאן תצמח קרן דוד, לכאן ירד בית המקדש העתידי ויסע לירושלים

וזוה שער השמים

אלפים ל"בית אלוקים" שבדורנו. והמיית הנפשות זועקת ופולחת כליות ולב: אין שערים אחרים מלבד שער השמים! רצון החיים של האומה וערגת הנשמות להי אלוקיהם ולדוד מלכם, פורצת בקול פשוט מבעד למזוודות הנערמות כעת בשערי ודלתות 770, שער השמים. את מה שהעם כולו עדיין לא מסוגל לבטא בפירוש, אומרים אלפי תמימים, שלוחים, אנשים נשים וטף, אשר נקהלים בהמוניהם ל"עיר מלכותו" וארמונו. כלל ישראל כבר הגיע להכרה אשר "אין שערים אחרים" ואין גאולה אחרת בדרך הטבע. אך "הם הכירוהו תחילה" ומראה באצבעו ואומר זה – "וזוה שער השמים"! מכאן תבוא הישועה, מכאן תצמח קרן דוד, לכאן ירד בית המקדש העתידי ויסע לירושלים.

ומתוך התקשרות ואמונה איתנה כי אכן "יום נקם בלבי ושנת גאולי באה" – יתלכדו "מן המיצר" בתשוקה אדירה ל"מרחב י-ה", בזעקה אשר תשבור את כל מחיצות הברזל ומנעולי הלב, ורבוא-רבבן יכתירו וימליכו: **יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!**

מערכת "בית משיח"

מאחלת לכל קוראיה ולכל בית ישראל

שתהא **שנת סגולות בכל הבעל"ט**

שנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה,

שנת "הקהל את העם" בבית המקדש השלישי

בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א נאו

הגיליון הבא ייצא לאור בעז"ה לקראת חג הסוכות

בימים אלה של הסתלקות הרצון והעלם כה גדול, כאשר כל מהדורת חדשות נושאת עמה "בשורה" על עוד פיגוע היליית, והדבר היחיד שניתן להגיד אם בכלל הוא את המילים מהסליחות "איככה נפצה פה..." ואכן, כיצד באמת אפשר לומר מילה או למצוא אותיות מתאימות לשעה שכזו.

מבלי משים נשלחות הידיים לארון הספרים ושולפות את אחד הכרכים של הבטאון "די אידישע היים". עלעול קצר כמו מביא אותך היישר למאמרו של הסופר ד"ר הלל זיידמאן. כותרת מזעזעת על רקע שחור "נישט גיווען אַנדערע טויער – ווי שערי השמים" (לא היו שערים אחרים – מלבד שערי שמים). ובתת כותרת: "הימים-נוראים האחרונים בגטו ווארשא". והוא מתאר שם כיצד מתהומות הנשיה האפלות והמרות ביותר – התעלו היהודים לגבהים הנישאים ביותר שיתכנו בימי הסליחות והרחמים.

באותם "ימים נוראים" תרתי משמע, הורגש – כך נאמר שם – במדה הגדולה ביותר ה"אלף אלפי הבדלות" בין הגויים הארוורים ימ"ש שאפילו תואר אדם לא ראוי להם, לבין זוך הנפש היהודית וטהרתה. חומה אדירה הבדילה וחצצה בין כל אשר בשם ישראל יכונה, לבין אלה שאיבדו כל צלם אנוש. והוא מסיים: רק מחיצה **אחת** לא הורגשה אז, אותה מחיצה עליה אומרים חז"ל "אפילו מחיצה של ברזל אינה מבלת בין ישראל לאביהם שבשמים"...

"אין זה כי אם בית אלוקים וזוה שער השמים".

בימים-נוראים תשס"ב, זעקתו האילמת של עם ישראל לגאולה, אשר כבמשל הידוע "שכח שפת המלך" – באה לידי ביטוי נורא-הוד ומסעיר-נפש, בנהירה ההמונית של אלפים-